

2012 – 2013. Del malestar al compromís

Les mesures implementades pels diferents governs posen de manifest que el cost de la crisi ha recaigut sobre les espatlles de les persones que més ús fan dels serveis públics i dels que treballem en els mateixos.

Sota el mantra “no hi ha altra alternativa” acompanyat del calumniós “la culpa és que hem estirat més el braç que la maniga”, assistim amb indignació a les ajudes milionàries als banquers lladres, veiem com s'indulden torturadors, descobrim que els evasors de capitals són “benefactors” mentre saquejen els ciutadans amb l'IVA, les taxes, l'euro per recepta, el desballestament del dret al treball, etc.

El resultat: increment desmesurat de l'atur, pensionistes sense actualització, desnonaments, precarització dels serveis públics essencials com educació i sanitat, etc. Dolor i angoixa en definitiva.

Mesures denigratòries, formes grolleres

I a dins, ens ha imposat la pèrdua del poder adquisitiu, s'ha acarnissat en el personal interí i ha acordat mesures perverses, presentades públicament com eliminació de “privilegis”. Algunes ni es sostenien sota el seu argumentari economicista, com la supressió del FAS, dels dies d'assumptes propis o del insignificant tiquet menjador.

La Generalitat ens ha infligit mal pel simple gust de fer mal. A sobre ha marcat el pas de les retallades en tot l'Estat i ha anat més lluny, com es demostra amb la supressió de la bufanda. Recordem al Sr. Mas demanant al Sr. Rajoy que baixés el sou de tot el personal públic.

1.300 milions de contribució i 5.795 llocs de treball perduts (4.719 directes)

Com ens volen vendre que no hi ha un duro quan veiem diàriament el *privilegi emmoquetat*. El personal al servei de la Generalitat, amb les retallades econòmiques efectuades, hem contribuït amb 1.300 milions d'euros a disminuir el deute de la Generalitat. Hem patit unes mesures desmesurades que han significat que el nostre “sacrifici” hagi estat el principal des del punt de vista econòmic.



Des del punt de vista de recursos humans, les retallades en la Generalitat han significat la pèrdua de 4.719 llocs de treball directes a l'Administració de la Generalitat entre novembre de 2011 i novembre de 2012 als que cal sumar els 1.076 llocs que es poden considerar perduts per la disminució del 15% d'hores del personal interí, significat una pèrdua del 3,50% de llocs de treball, amb especial rellevància

en el personal de serveis generals (1.008 llocs directes i 1.076 indirectes —el 15% d'hores d'interinatge—, que representa una disminució del 6,68%) i en el personal docent (2.685 llocs menys, el 3,95% del personal)*

La repercussió en la societat d'aquestes mesures és evident: disminució de la qualitat en educació (A Catalunya es calcula que cada dia 5.000 nens no tenen classe per manca de substitució del personal docent de baixa), augment de les llistes d'espera a Sanitat, increment del temps per tramitar ajudes a la dependència, a la renda mínima (ja retallada), etc.

Els motius de tot plegat cal cercar-los fora del nostre àmbit.

→pàg. 3

*Font:<http://analisiocupaciopublica.gencat.cat>

Algunes mesures en vigor o proposades a l'Administració i a la Funció Pública

[P: positiva; N: negativa; (1)..(n): notes]

		Repercussió de la mesura en l'			
		àmbit del personal de l'Administració			àmbit social
		Sobre els drets econòmics	Sobre els drets socials	Sobre els drets laborals i professionals	Sobre el dret de prestació de qualitat en els serveis públics
- Reduccions retributives i congelacions salarials. Estimació de la pèrdua de poder adquisitiu des de 2010	Personal interí: 32%	N		N	
	Resta de personal: 20%				
- Reducció de la jornada de treball del personal interí en un 15%					N
- Supressió de la paga extra de desembre (on s'ha subsumit la reducció del sou del 5% decretat per la Generalitat)		N		N	
- Suspensió de la productivitat (bufanda)		N		N(2)	
- Suspensió de l'aportació pla de pensions		N		N(2)	
- Reducció dels llocs de dedicació exclusiva en un 30%		P		P(3)	
- Suspensió del Fons d'acció social		N	N		
- Suspensió dels tickets menjador		N	N		
- Reducció del complement per IT per causa comuna		N	N		
- Reducció al 80% de les retribucions per reducció de jornada per cura d'un fill/a durant el primer any		N	N		
- Supressió dels dies addicionals de vacances			N		
- Reducció dels dies d'assumptes propis a tres			N(4)		
- Reducció de drets sindicals		P		N	
- No concessió automàtica del perllongament del treball en tenir 65 anys				N(5)	
- Deducció de retribucions per absències injustificades		N	N		N
- Suspensió del dret a la mobilitat				N	N
- Arbitrarietat en els nomenaments de les comissions de serveis i dels encàrrecs en funcions i vulneració de la normativa respecte del temps màxim de permanència d'aquestes situacions				N	N(6)
- Suspensió de convocatòries d'accés a la funció pública i amortització de les persones que causen baixa en l'Administració	- Personal sanitari - Personal docent - Personal de serveis generals			N	N(7)
- No substitució de les persones en situació d'IT					
- Externalització i privatització de serveis				N	N(9)
- <i>Transparència en la gestió pública (1)</i>			P	P	P(8)
- <i>Reducció d'empreses públiques (1)</i>				P	P
- <i>Reducció d'alts càrrecs i assessor/es (1)</i>		P		P(13)	P
- <i>Sou màxim de 5.000€ pel personal al servei de l'Administració (1)(14)</i>		P	P	P	P
- <i>Reducció de despesa per creació d'una Mútua pròpia (1)</i>		P	P	P	P
- <i>Simplificació orgànica i administrativa (1)</i>				P(15)	P
- <i>Supressió de les indemnitzacions per assistència a òrgans col·legiats (1)(10)</i>				P	P
- <i>Racionalització i control de despesa de formació en màsters i postgraus (1)</i>		P	P	P	P
- <i>Incrementar la lluita contra el frau fiscal (1)(16)</i>			P	P	P
- <i>Impossibilitat d'indult per tot tipus de personal del sector públic i/o entitats, fundacions i ens finançats pel sector públic (1)</i>					P(11)
- <i>Reducció de retribucions pels staffs d'entitats que presten serveis públics finançats per les Administracions (que siguin iguals que a les Adms.) (1)</i>					P(12)

(1) Mesura no implementada

- (2) Podria ser positiva en el supòsit de destinar el pressupost a altres conceptes salarials, com sempre hem demanat des de CATAC - IAC
- (3) No s'ha implementat correctament. Únicament s'han reduït un 10% els llocs amb dedicació exclusiva. Quina barra!
- (4) Sense constància de que el govern de la Generalitat faci el corresponent recurs per invasió de competències. Per què tanta demagògia, culpant a "Madrid" però acceptant (o serà acordant conjuntament?) el que legislen.
- (5) Podria ser positiva si s'elimina l'arbitrarietat en la concessió
- (6) Una mesura clientelar que provoca desmotivació i desprofessionalització. Més del 90% dels casos han exhaurit el termini màxim de permanència
- (7) Mesura molt perillosa i de llarg abast ja que descapitalitza l'Administració i serà l'excusa "perfecta" per privatitzar i externalitzar servis públics en un futur molt proper; d'altra banda genera una pressió excessiva sobre el personal que implica una laminació dels drets laborals i professionals.
- (8) Conèixer les actes d'inspecció fetes a empreses i entitats, els expedients de contractació, etc., a qui l'interessa? A la societat però no als que manegen els assumptes públics com si fossin privats
- (9) No havent proves científiques de que la gestió privada és millor que la pública, aquesta mesura és la preconditioni per la corrupció i el malbaratament de la gestió privada
- (10) Per què han de percebre res si es fan en hores de treball? I de pas, amb les indemnitzacions que reben presidents, consellers i diputats per anar en vehicle oficial quan vien a Barcelona
- (11) Ni pel càrrecs de Treball de CiU ni pels mossos, ni per ningú
- (12) No hi ha control sobre aquesta qüestió, tot i que en darrera instància perceben les seves retribucions milionàries del pressupost.
- (13) Contra la politització en l'Administració. No són personal necessari com ha demostrat J. Évole en *Salvados*
- (14) I, evidentment, acabar amb la porta "giratòria" que els permet anar de l'empresa privada al sector públic cada vegada que volen
- (15) Implicaria una possibilitat de promoció real, i principalment d'estalvi
- (16) Per què l'Administració és tan exasperant en aquest àmbit? A qui afavoreix?

Vé de la pàg. 1

Canvi de paradigma

S'ha trencat el paradigma dominant fins ara consistent en que el sistema social en que existim, portava una *garantia de progrés tendencialment positiu*, tant econòmicament com socialment (més capacitat econòmica i més llibertat).

Estem comprovant, vivint, que, vençuda la garantia, s'està imposant, ressuscitant, tornant un vell paradigma de ressonàncies històriques: totes les civilitzacions, tots els sistemes, acaben transformant-se o desapareixent. S'ha exhaurit el temps de gestionar "millor" i de repartir els beneficis.

Però també vivim el tancament de la temporada en que la majoria de ciutadans no actuava, esperant que els resolguessin els problemes i ens veien com a subjectes de drets però sense assumir responsabilitats.

A grans trets, la pràctica d'això s'ha concretat, i consolidat, en el darrer any, en els següents fenòmens:

- insistència del sistema en l'austeritat i el desballestament del sistema de protecció de social com a sortida "única" de la crisi, acceptant inevitablement la seva distòpia.
- Increment de les mobilitzacions de tot tipus (laborals, socials)
- Augment de la crítica de les institucions que ens proclamem defensores dels drets dels treballadors (tot i que sigui injusta la manca de diferenciació, la percepció és que tots som iguals)
- Tot i els potents discursos que desvien o engloben la crisi en altres paràmetres, persisteix la centralitat de la qüestió social i econòmica (veure les eleccions catalanes).

Del clam al compromís

I quines lliçons ràpides hem de treure de tot plegat:

- No hi ha possibilitat d'arribar a pactes o acords amb un sistema – govern/s que veuen la possibilitat de tornar enrere 100 anys, amb un "exèrcit de reserva" 100 vegades més gran que al 1910.

(Tot i que, al nostre àmbit, algunes administracions acceptin alguns punts dels sindicat, són de temes parcials, i, en realitat, confirmen la regla per excepció).

- Acceptar les crítiques vers els sindicats que ens proclamem de classe i assemblearis per no haver treballat, com a mínim per igual, les reivindicacions concretes i la consciència social.

Al voltant d'aquesta anàlisi ràpida cal treure algunes conclusions per l'any 2013:

- Tot està per guanyar, ens falta canviar la mentalitat. Saber que la aportació de cadascú és important, que ningú farà les coses per nosaltres, i que fer-les conjuntament i organitzadament és garantia d'èxit. Per tant, acceptem la crítica però, així mateix, afilia't. Aprofitem les organitzacions que des de sempre hem estat al front de les lluites i sinó, canviem-les entre tots.
- La lluita no és únicament sindical, ni únicament social, ni política, és global. Estem vivint temps apassionants, de concentracions multitudinàries, de lluites generalitzades per la sanitat pública, per parar els desnonaments, d'organització en els barris i ciutats, etc.
- Cal córrer el camí del clam al compromís. Del nostre, en primer lloc, i de tothom, únicament no per fer front, sinó per construir una alternativa democràtica real a aquest sistema formalment democràtic.

Vacances per la pau 2012

Gràcies al suport de moltes persones, l'any 2012 hem organitzat les Vacances per la Pau per desena vegada consecutiva. 12 nenes i nens palestins, orfes de pare o/mare, o empresonats per Israel, han gaudit de 15 dies d'estada a Catalunya. Com sabeu, els diners de la Loteria es destinen íntegrament a organitzar les Vacances per la Pau. Estem convençuts que al 2013 repetirem aquesta experiència solidària amb...

Solidaritat i lluita pel 2013!

Bon any a totes i a tots!

Bon any Palestina!



Paga extra, dies d'assumptes propis, drets perduts..., fem ús dels drets que tenim

Aquests darrers dies s'estan produint moltes notícies sobre acords al voltant de la paga extra (avançaments de les pagues de juliol i desembre, "substitució" de la paga per algun concepte "imaginatiu", decisió de pagar-la per alguna Administració, amb recurs del govern central, demandes sobre el temps meritat, etc.)

També rebem moltes peticions per solucionar per l'any 2013 el greu problema de la pràctica eliminació dels dies d'assumptes propis, així com moltes queixes sobre la inadmissible posició de la Generalitat sobre les IT derivades d'hospitalització i intervenció quirúrgica.

Recolzem els acords a que s'arribin per pal·liar els danys, però remarquem que moltes d'aquests pedaços únicament ajornen el problema a altre moment. Per la nostra banda, presentarem els recursos necessaris sobre la paga en sí mateixa com sobre el pagament —com a mínim— del temps meritat.

Pel que fa als dies d'assumptes propis, mantenim la idea de que a la Generalitat ha de prevaldre el que diu la llei de presupostos i la d'acompanyament, i així ho exigirem sindicalment i judicialment.

Respecte a les solucions que moltes persones ens proposem per arranjar la destrossa dels dies, principalment centrades en la flexibilització de les vacances, creiem que el cal es fer ús dels drets a determinats permisos que tenim.

En aquest sentit, pensem que cal lluitar per fer efectiu el dret a la conciliació. CATAC – IAC proposarà a l'Administració que per la setmana "santa" i final d'any de 2013 s'atorguin dos torns de quatre dies per raó de conciliació de la vida laboral, familiar i familiar, d'acord amb l'article 48.1.j) de l'EBEP, sense que això signifiqui que s'esgota dit dret en la resta de l'any.

Per tal que tothom entengui

No, Sra. Merkel

Sabem que no és vostè, però ens permetrà que encarnem en la seva persona les decisions polítiques i econòmiques que s'estan prenent des de fa temps.

La seva política consisteix en repercutir els imperatius dels poderosos, dels anomenats "mercats" sobre les polítiques econòmiques i socials dels estats europeus, amb una especial salvaguarda del seu país. També, i principalment, és la portaveu ideològica de separar els bons dels dolents. Així espera que el sentit de nació que excita en Alemanya estigui per sobre de la veritable confrontació social. Però sortiran noves Rosa Luxemburgo i creixeran nous Karl Liebknecht que posaran la seva política a les golfes de la història.

Sí, consciència i solidaritat

<http://www.canalsolidari.org/noticia/les-neus-del-kilimanjaro-quan-la-militancia-i-la-utopia-tenen-corda-per-estona/29360>

